ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2019/2238

z dnia 1 października 2019 r.

określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2020–2021

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 ([1]), w szczególności jego art. 11,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1241 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006, (WE) nr 1224/2009 i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013, (UE) 2016/1139, (UE) 2018/973, (UE) 2019/472 i (UE) 2019/1022 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 894/97, (WE) nr 850/98, (WE) nr 2549/2000, (WE) nr 254/2002, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005 ([2]), w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ([3]) ma na celu stopniowe wyeliminowanie odrzutów we wszystkich rodzajach unijnych połowów poprzez wprowadzenie obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów gatunków podlegających limitom połowowym.

(2) W art. 9 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 przewidziano przyjęcie planów wieloletnich zawierających środki ochronne w odniesieniu do połowów niektórych stad na danym obszarze geograficznym.

(3) Takie plany wieloletnie zawierają szczegóły realizacji obowiązku wyładunku i mogą upoważniać Komisję do dokładniejszego określenia tych szczegółów na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.

(4) W dniu 4 lipca 2018 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły rozporządzenie (UE) 2018/973 ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada ([4]). Art. 11 tego rozporządzenia uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia przez określenie szczegółów obowiązku wyładunku w odniesieniu do wszystkich stad gatunków w Morzu Północnym, do których ma zastosowanie obowiązek wyładunku na podstawie art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, jak przewidziano w art. 15 ust. 5 lit. a)–e) tego rozporządzenia, na podstawie wspólnych rekomendacji opracowanych przez państwa członkowskie.

(5) W rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/2035 ([5]) określono szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2019–2021, w następstwie wspólnej rekomendacji przedłożonej przez Belgię, Danię, Francję, Niemcy, Niderlandy, Szwecję i Zjednoczone Królestwo, które mają bezpośredni interes w zarządzaniu rybołówstwem na Morzu Północnym.

([1]) Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1.

([2]) Dz.U. L 198 z 25.7.2019, s. 105.

([3]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

([4]) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/973 z dnia 4 lipca 2018 r. ustanawiające wieloletni plan w odniesieniu do stad dennych w Morzu Północnym oraz połowów eksploatujących te stada, określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w Morzu Północnym oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 676/2007 i (WE) nr 1342/2008 (Dz.U. L 179 z 16.7.2018, s. 1).

([5]) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2035 z dnia 18 października 2018 r. określające szczegóły realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do niektórych połowów dennych w Morzu Północnym na lata 2019–2021 (Dz.U. L 327 z 21.12.2018, s. 17).

(6) Wspomniane państwa członkowskie po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Morza Północnego oraz Regionalnym Komitetem Doradczym ds. Zasobów Pelagicznych przedstawiły Komisji w dniu 29 maja 2019 r. nową wspólną rekomendację dotyczącą szczegółów realizacji obowiązku wyładunku w odniesieniu do połowów dennych w Morzu Północnym. Wspólna rekomendacja została zmieniona w dniu 7 sierpnia 2019 r.

(7) W nowej wspólnej rekomendacji przedłożonej przez państwa członkowskie proponuje się kontynuację szeregu dodatkowych środków technicznych uzgodnionych między Unią a Norwegią w latach 2011 ([6]) i 2012 ([7]) oraz zezwolenie na stosowanie urządzenia zapewniającego selektywność SepNep. Środki te mają na celu zwiększenie selektywności i ograniczenie niezamierzonych połowów w przypadku łowisk lub gatunków objętych obowiązkiem wyładunku i zostały wprowadzone na podstawie art. 15 ust. 5 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 na lata 2019–2021 rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/2035.

(8) W dniu 14 sierpnia 2019 r. weszło w życie nowe rozporządzenie (UE) 2019/1241 w sprawie zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich za pomocą środków technicznych. W jego załączniku V określono szczegółowe przepisy dotyczące środków technicznych ustanowionych na szczeblu regionalnym dla Morza Północnego, które obejmują również zasady dotyczące rozmiarów oczek, związanych z nimi warunków i przyłowów. Art. 15 tego rozporządzenia uprawnia Komisję do przyjmowania aktów delegowanych w celu zmiany, uzupełnienia, uchylenia lub odstąpienia od środków technicznych określonych w załącznikach do rozporządzenia (UE) 2019/1241, w tym przy wykonywaniu obowiązku wyładunku.

(9) Rozporządzenie (UE) 2019/1241 nie przewiduje środków przejściowych. W związku z tym, aby zapewnić zgodność między niniejszym rozporządzeniem delegowanym a rozporządzeniem (UE) 2019/1241, należy zastosować warunki ustanowione w rozporządzeniu (UE) 2019/1241, przy jednoczesnym uwzględnieniu wyjątkowych okoliczności. W oparciu o informacje dostarczone przez państwa członkowskie Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) pozytywnie ocenił ([8]) informacje przedstawione przez grupę regionalną w celu wsparcia środków technicznych zawartych we wspólnej rekomendacji. Ta wspólna rekomendacja została opracowana i przedłożona przez państwa członkowskie i poddana ocenie przez STECF przed przyjęciem nowego rozporządzenia w sprawie środków technicznych, przed wejściem w życie rozporządzenia (UE) 2019/1241 i w związku z tym nie odnosiła się do tego rozporządzenia. Mimo to, z uwagi na wyjątkowe okoliczności, Komisja uważa, że z informacji dostępnych na tym etapie we wspólnej rekomendacji i ocenie STECF nie wynika, by proponowane dodatkowe środki techniczne nie spełniały wymogów ustanowionych w odniesieniu do środków technicznych w art. 15 rozporządzenia (UE) 2019/1241.

(10) W celu zwiększenia selektywności narzędzi połowowych i ograniczenia niezamierzonych połowów w cieśninie Skagerrak należy zatem uwzględnić środki techniczne przedłożone przez państwa członkowskie. Środki te powinny mieć zastosowanie w latach 2020–2021.

(11) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/973 Morze Północne obejmuje rejony ICES ([9]) 2a, 3a oraz podobszar ICES 4.

(12) Opinie naukowe uzyskano od odpowiednich organów naukowych i zostały one zweryfikowane przez STECF ([10]). Komisja przekazała przedmiotowe środki do pisemnych konsultacji z grupą ekspertów, składającą się z 28 państw członkowskich i Parlamentu Europejskiego w charakterze obserwatora.

(13) W odniesieniu do niektórych stad, takich jak gładzica, STECF stwierdził, że wskaźniki przeżywalności poszczególnych gatunków ryb mogą nie być tak rzetelne jak wskaźniki obliczone w przypadku innych gatunków. Komisja wzięła jednak pod uwagę relatywne skutki tego wyłączenia dla zasobów ogółem w porównaniu ze skutkami dla poszczególnych gatunków, i wyważyła je w świetle konieczności kontynuacji działalności połowowej na potrzeby gromadzenia danych, aby uwzględnić uwagi STECF. W przypadkach, w których względna ilość martwych odrzutów jest stosunkowo niska, Komisja uznaje, że pragmatyczne i ostrożne podejście do zarządzania rybołówstwem polega na przyznaniu tymczasowych wyłączeń, ponieważ ich brak uniemożliwiłby gromadzenie danych, które są niezbędne do właściwego i opartego na faktach zarządzania odrzutami, mając na uwadze pełne wdrożenie obowiązku wyładunku.

([6]) Protokół konsultacji między Norwegią a Unią Europejską w sprawie regulacji połowów w cieśninach Skagerrak i Kattegat na 2012 r.
([7]) Protokół konsultacji między Unią Europejską a Norwegią w sprawie środków w zakresie realizacji zakazu odrzutów i środków kontroli w obszarze cieśniny Skagerrak z dnia 4 lipca 2012 r.
([8]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([9]) Międzynarodowa Rada Badań Morza.
([10]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(14) Na podstawie dowodów naukowych wskazujących wysokie wskaźniki przeżywalności odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2035 uwzględniono wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów soli o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony (MCRS), przy użyciu włoków w rejonie ICES 4c. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ([11]), że są one wystarczające. STECF wskazał, że nie przedstawiono żadnych nowych informacji dotyczących lokalizacji obszarów dojrzewania narybku ([12]). Ponieważ obecnie nie można określić obszarów dojrzewania narybku, wyłączenie to można uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu, ale państwa członkowskie powinny przedstawić odpowiednie informacje niezwłocznie po ustaleniu takich obszarów. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to powinno nadal obowiązywać na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(15) Na podstawie dowodów naukowych wskazujących wysokie wskaźniki przeżywalności odrzutów w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2035 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność, zgodnie z art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, w przypadku połowów homarca dokonywanych koszami w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ([13]), że są one wystarczające. Biorąc pod uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to powinno nadal obowiązywać na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(16) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2035 wprowadzono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów homarca w podobszarze ICES 4 i w rejonach ICES 2a i 3a dokonywanych przy użyciu niektórych narzędzi połowowych, pod warunkiem stosowania w tych połowach kratownicy sieciowej „NetGrid". Wyłączenie to zostało przyznane, pod warunkiem że państwa członkowskie przedstawią dane dotyczące rybołówstwa przy zachodnim wybrzeżu Morza Północnego. STECF nie otrzymał żadnych nowych dowodów na wysoką przeżywalność. Państwa członkowskie stwierdziły, że żadne dodatkowe dane nie były potrzebne, ponieważ w 2018 r. STECF stwierdził, że dodatkowe informacje naukowe na temat szacunków przeżywalności dla zachodniego wybrzeża Morza Północnego były rzetelne ([14]). STECF wyraża jednak zaniepokojenie ([15]) dotyczące połowów homarca i krewetek z gatunku Pandalus na wschodnim wybrzeżu, ponieważ informacje te nie są dostępne i nie można dokonać oceny przeżywalności homarca w tych połowach. W tych okolicznościach wyłączenie można stosować do dnia 31 grudnia 2020 r., a państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć dane dotyczące połowów na wschodnim wybrzeżu Morza Północnego na potrzeby oceny STECF w najkrótszym możliwym terminie, ale nie później niż do dnia 1 maja 2020 r.

(17) Na podstawie dowodów naukowych, które wykazały wysokie wskaźniki przeżywalności odrzutów, w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2035 ustanowiono wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku przyłowów gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków. Dowody te zostały ocenione w poprzednich latach, a STECF stwierdził ([16]), że dostępne dane wskazują, że śmiertelność odrzucanych ryb będzie prawdopodobnie niska. Faktyczne ilości połowów w tym rodzaju rybołówstwa są jednak bardzo niewielkie. Jako że połowy te nie są znaczące, a okoliczności nie uległy zmianie, wyłączenie to powinno nadal obowiązywać na podstawie niniejszego rozporządzenia.

(18) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2035 zawierało wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy w połowach prowadzonych z użyciem sieci skrzelowych i drygawic w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać wysokie wskaźniki przeżywalności gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził ([17]), że stanowią one rzetelne informacje, które świadczą o wysokiej przeżywalności. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

(19) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2035 zawierało wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy w połowach prowadzonych z użyciem niewodów duńskich w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać wysokie wskaźniki przeżywalności gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził ([18]), że dane z badania dotyczącego wskaźników przeżywalności są wiarygodne, aczkolwiek można by wykorzystać dodatkowe środki, aby zwiększyć przeżywalność, ponieważ jej spadek jest znaczny, jeżeli czas sortowania gładzicy przekracza 30 minut. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

([11]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([12]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([13]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([14]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([15]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([16]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1780485/STECF+PLEN+17-02.pdf
([17]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([18]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

(20) Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2035 zawierało wyłączenie z uwagi na przeżywalność w przypadku połowów i przyłowów gładzicy w połowach płastugokształtnych lub ryb dorszokształtnych przy użyciu włoków w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4 w miesiącach zimowych. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać wysokie wskaźniki przeżywalności gładzicy w tych połowach. Dowody przekazano STECF, który stwierdził ([19]), że wskaźniki przeżywalności w badaniu uzupełniającym spadały, gdy czas sortowania przekraczał 60 minut w miesiącach letnich, a zatem niski wskaźnik przeżywalności gładzicy w okresie letnim uzasadnia ograniczenie wyłączenia do miesięcy zimowych. Wyłączenie to należy zatem uwzględnić w niniejszym rozporządzeniu.

(21) W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2035 w przypadku rajowatych poławianych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4 przyznano wyłączenie z uwagi na przeżywalność pomimo braku szczegółowych dowodów naukowych dotyczących wskaźników przeżywalności w odniesieniu do wszystkich segmentów floty oraz kombinacji. narzędzi, obszarów i gatunków. STECF uważa, że poza kilkoma wyjątkami wskaźniki przeżywalności są jednak zasadniczo rzetelne ([20]), ale potrzeba więcej szczegółowych danych. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia gromadzenia niezbędnych danych, wyłączenie to powinno zostać przyznane, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę jego uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 1 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz uzupełnienia stwierdzonych przez STECF braków w danych, na potrzeby dorocznej oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.

(22) Analizując wskaźniki przeżywalności rajowatych, stwierdzono, że raje dwuplame (*Leucoraja naevus*) mają znacznie niższy wskaźnik przeżywalności niż inne gatunki. Ponadto wiedza naukowa na temat modelu przeżywalności tego gatunku wydaje się być mniej rzetelna. Wykluczenie tego gatunku z wyłączenia uniemożliwiłoby jednak prowadzenie połowów i stałe gromadzenie dokładnych danych. STECF, któremu przedstawiono stosowne dowody, stwierdził ([21]), że rozpoczęto dwa nowe badania dotyczące doświadczeń w zakresie przeżywalności rai dwuplamej, ale konieczne będą dalsze obserwacje, aby dokonać ostatecznej oceny wskaźników przeżywalności za rok lub dwa lata. W związku z tym należy przyznać to wyłączenie na dwa lata, a w trybie pilnym opracować nowe badania i środki na rzecz poprawy przeżywalności i przekazać je STECF do oceny, jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja.

(23) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do połowów gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włoków rozprzowych (BT2) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm w rejonie ICES 2a i podobszarze ICES 4 w okresie 2020–2021:

— do połowów gładzicy przy użyciu narzędzi wyposażonych w linę separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych (BRP) dokonywanych przez statki o mocy silnika powyżej 221 kW,

— do połowów gładzicy przez statki państw członkowskich wdrażające plan działania dotyczący w pełni udokumentowanych połowów,

— do połowów płastugokształtnych dokonywanych przy użyciu włoków rozprzowych (BT2) oraz przez statki o mocy silnika nieprzekraczającej 221 kW lub o całkowitej długości do 24 m, które są przeznaczone do połowów w strefie dwunastu mil, jeżeli średni czas trałowania jest krótszy niż dziewięćdziesiąt minut.

Dowody przekazano STECF, który stwierdził ([22]), że wnioski z nowych projektów badawczych, które mają zostać zrealizowane w latach 2020–2021 pozwolą STECF na dokonanie rzetelnej oceny przeżywalności odrzucanych gładzic łowionych przy pomocy włoków rozprzowych. Plany badań naukowych zawarte w przedstawionym planie działania są szczegółowe i ambitne w odniesieniu do niepewności co do czynników wpływających na przeżywalność odrzutów gładzicy. Konieczna jest jednak większa wiedza na temat czynników, które mogą wyjaśniać zaobserwowaną zmienność we wcześniejszych szacunkach dotyczących przeżywalności. W związku z tym należy przyznać wyłączenie, ale pod warunkiem nałożenia na państwa członkowskie obowiązku przekazywania odpowiednich danych umożliwiających STECF pełną ocenę uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Do dnia 1 maja każdego roku państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu powinny przedłożyć: a) plan działania opracowany w celu zwiększenia przeżywalności oraz uzupełnienia stwierdzonych przez STECF braków w danych, na potrzeby dorocznej oceny naukowej przez STECF, oraz b) sprawozdania roczne w sprawie postępów i modyfikacji/dostosowań wprowadzonych w programach dotyczących przeżywalności.

([19]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf
([20]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([21]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([22]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

(24) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się wyłączenie z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do turbota złowionego przy użyciu włoków rozprzowych (TBB) z workiem włoka o rozmiarze oczek powyżej 80 mm w podobszarze ICES 4. Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać, jakie są wskaźniki przeżywalności turbota w tych połowach. Dowody te przekazano STECF, który stwierdził ([23]), że nie przedstawiono żadnych nowych dowodów dotyczących przeżywalności, a wcześniej przedłożone badania były oparte na innym rodzaju narzędzia niż włok rozprzowy, w związku z czym nie są reprezentatywne. Państwa członkowskie prowadzą jednak więcej badań w celu obserwacji przeżywalności odrzutów turbota złowionego za pomocą włoków rozprzowych oraz w celu dostarczenia bardziej szczegółowych informacji na temat przeżywalności w ramach nowego projektu, który ma być przeprowadzony do 2021 r. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia gromadzenia niezbędnych danych, wyłączenie to powinno zostać przyznane, ale państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania, we wskazanych ramach czasowych, odpowiednich danych, które umożliwią STECF pełną ocenę jego uzasadnienia, a Komisji przeprowadzenie przeglądu. Wyłączenie to należy stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

(25) W nowej wspólnej rekomendacji proponuje się przedłużenie stosowania wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do gładzicy złowionej włokami o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 120 mm w przypadku połowów ukierunkowanych na ryby płastugokształtne lub dorszokształtne w rejonie ICES 3a oraz w podobszarze ICES 4 w miesiącach letnich. W rozporządzeniu delegowanym (UE) 2018/2035 takie samo zwolnienie przyznano jedynie na miesiące zimowe (od dnia 1 listopada do dnia 30 kwietnia). W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano również nowe wyłączenia z uwagi na przeżywalność w odniesieniu do:

— gładzicy złowionej przy użyciu włoków o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 90–99 mm, wyposażonych w panel Seltra, podczas połowów ukierunkowanych na ryby płastugokształtne lub dorszokształtne w wodach Unii w rejonie ICES 3a,

— gładzicy złowionej przy użyciu włoków o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej 80–99 mm podczas połowów ukierunkowanych na ryby płastugokształtne lub dorszokształtne w wodach Unii w podobszarze ICES 4.

(26) Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe, aby wykazać wysokie wskaźniki przeżywalności gładzicy w tych połowach. STECF stwierdził ([24]), że metody szacowania przeżywalności są zmienne w zależności od prowadzonych badań, i zauważył, że mniejsze gładzice łowione częściej włokami o mniejszych oczkach sieci worka włoka mają niższe poziomy przeżywalności. Jednak w odniesieniu do przeżywalności gładzicy w miesiącach letnich pełne sprawozdanie naukowe na temat całego obszaru umożliwiłoby przeprowadzenie reprezentatywnej oceny. W związku z tym Komisja uważa, że wyłączenie to należy przyznać jedynie na rok oraz że w trybie pilnym należy opracować nowe badania i ulepszone środki na rzecz poprawy przeżywalności i przekazać je STECF do oceny, jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r.

(27) Rozporządzeniem delegowanym (UE) 2018/2035 wprowadzono wyłączenia *de minimis* dotyczące:

— soli złowionej przy pomocy drygawic i sieci skrzelowych w rejonach ICES 2a i 3a oraz w podobszarze ICES 4,

— soli złowionej przy użyciu niektórych włoków rozprzowych z panelem flamandzkim w podobszarze ICES 4,

— połączonych połowów soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka, gładzicy, śledzia atlantyckiego, okowiela, argentyny wielkiej i błękitka, dokonywanych z użyciem niektórych włoków dennych w rejonie ICES 3a,

— połączonych połowów soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego, dokonywanych z użyciem włoków dennych w rejonie ICES 3a,

— witlinka złowionego przy użyciu niektórych włoków dennych w rejonie ICES 3a,

— witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych w rejonie ICES 4c,

— gładzicy złowionej przy użyciu niektórych włoków dennych w podobszarze ICES 4,

— wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym i złowionych przy użyciu włoków rozprzowych w rejonach ICES 4b i 4c.

(28) Państwa członkowskie przedstawiły dowody uzasadniające te wyłączenia *de minimis*. STECF ([25]) dokonał przeglądu tych dowodów i stwierdził ([26]), że dokumenty przedstawione przez państwa członkowskie zawierają uzasadnione argumenty wykazujące, że dalsza poprawa w zakresie selektywności jest trudna do osiągnięcia lub wiąże się z nieproporcjonalnymi kosztami czynności związanych z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod

([23]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([24]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf
([25]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/1099561/STECF+PLEN+15-02.pdf
([26]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2147402/STECF+PLEN+18-02.pdf

uwagę, że okoliczności nie uległy zmianie, należy utrzymać wyłączenia *de minimis* zgodnie z poziomem procentowym i niezbędnymi zmianami zaproponowanymi w nowej wspólnej rekomendacji zgodnie z art. 15 ust. 5 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013.

(29) Nowa wspólna rekomendacja zawierała dodatkowych dowody naukowe uzasadniające przedłużenie wyłączeń *de minimis* w odniesieniu do:

— ostroboka złowionego przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) w podobszarze ICES 4,

— makreli złowionej przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) w podobszarze ICES 4,

— witlinka złowionego przy użyciu włoków rozprzowych (BT2) w podobszarze ICES 4,

— witlinka i dorsza atlantyckiego złowionych przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, SDN, SSC) w rejonach ICES 4a i 4b.

(30) W nowej wspólnej rekomendacji zaproponowano wyłączenie *de minimis* w odniesieniu do:

— molwy poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, poławianej przy pomocy takli w podobszarze ICES 4,

— łącznych połowów gatunków przemysłowych (szprota, dobijaka, okowiela i błękitka) złowionych w ramach połowów wielogatunkowych dennych oraz połowów krewetek włokami przy użyciu urządzeń selektywnych w rejonie ICES 3a oraz podobszarze ICES 4.

(31) Państwa członkowskie przedstawiły dowody naukowe uzasadniające istniejące i nowe wyłączenia *de minimis* z uwagi na trudności w zakresie poprawy selektywności i nieproporcjonalne koszty czynności związanych z połowami. Dowody te zostały zweryfikowane przez STECF na sesji plenarnej w dniach 1–5 lipca 2019 r. ([27]).

(32) Dodatkowe dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat wyłączeń *de minimis* dotyczących ostroboka i makreli złowionych przez statki używające włoków dennych i włoków rozprzowych zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że należy przedstawić dodatkowe informacje w odniesieniu do większości państw członkowskich. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia gromadzenia niezbędnych danych, które pozwolą na przedstawienie tych informacji, wyłączenia indywidualne dotyczące każdego gatunku powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić niezbędne prace w celu zebrania i przetworzenia potrzebnych danych oraz dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., w celu oceny przez STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

(33) Dowody dostarczone przez państwa członkowskie w odniesieniu do wyłączenia *de minimis* dotyczącego łącznej ilości szprota, dobijaka, okowiela i błękitka w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że nie ma dowodów ilościowych na poparcie twierdzeń dotyczących niewielkich odrzutów i wyczerpania możliwości poprawy selektywności. STECF stwierdził, że osiągnięcie dodatkowej poprawy selektywności byłoby trudne w przypadku tego rodzaju połowów i że konieczne jest zastosowanie wyłączenia *de minimis* w celu pokrycia pozostałych niezamierzonych połowów. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia gromadzenia niezbędnych danych, które pozwolą na przedstawienie tych informacji, łączne wyłączenia *de minimis* powinny być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., w celu oceny przez STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

(34) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie w odniesieniu do wyłączenia *de minimis* dotyczącego witlinka poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony poławianego przy użyciu włoków rozprzowych zostały poddane przeglądowi przez STECF, który stwierdził, że dowody wskazujące na to, że wyładunek niezamierzonych połowów łączy się z powiązanymi kosztami, nie są same w sobie wystarczające do wykazania, że koszty te są nieproporcjonalne. STECF stwierdził, że zwiększenie selektywności w odpowiednich połowach powinno być priorytetem, ponieważ ograniczy koszty postępowania z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia gromadzenia niezbędnych danych, które pozwolą na przedstawienie tych informacji, wyłączenie *de minimis* powinno być ograniczone do jednego roku, a państwa

([27]) https://stecf.jrc.ec.europa.eu/documents/43805/2537709/STECF+PLEN+19-02.pdf

członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Ponadto oczekuje się, że państwa członkowskie będą składać sprawozdania z wdrażania dalszych środków dotyczących selektywności. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać wszystkie istotne informacje jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., w celu oceny przez STECF. Wyłączenie to należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

(35) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie w odniesieniu do wyłączenia *de minimis* dotyczącego witlinka i dorsza atlantyckiego poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony łowionych przy użyciu włoków dennych zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że nie ma możliwości dokonania oceny, czy szacunki dotyczące nieproporcjonalnych kosztów są prawidłowe. STECF stwierdził, że zwiększenie selektywności w odpowiednich połowach powinno być priorytetem, ponieważ ograniczy koszty postępowania z niezamierzonymi połowami. Biorąc pod uwagę potrzebę kontynuowania działalności połowowej w celu zapewnienia gromadzenia niezbędnych danych, które pozwolą na przedstawienie tych informacji, wyłączenie *de minimis* powinno być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Ponadto oczekuje się, że państwa członkowskie będą składać sprawozdania z wdrażania dalszych środków dotyczących selektywności. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., w celu oceny przez STECF. Wyłączenie to należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

(36) Dowody przedstawione przez państwa członkowskie na temat nowego wyłączenia *de minimis* dotyczącego molwy poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, łowionej przy użyciu takli zostały zweryfikowane przez STECF, który stwierdził, że osiągnięcie dodatkowej poprawy selektywności byłoby trudne w przypadku tego rodzaju połowów. Ponadto STECF stwierdził, że ponieważ wielkość objęta wyłączeniem *de minimis* nie jest duża, wyłączenie nie będzie miało wpływu na ogólną śmiertelność połowową, pod warunkiem odnotowania odrzutów. Biorąc pod uwagę, że selektywność jest trudna do osiągnięcia, wyłączenie dla tego rodzaju połowów powinno być ograniczone do jednego roku, a państwa członkowskie powinny być zobowiązane do przekazywania odpowiednich danych, które pozwolą STECF na pełną ocenę uzasadnienia i umożliwią Komisji przeprowadzenie przeglądu. Zainteresowane państwa członkowskie powinny przeprowadzić dodatkowe próby i przekazać informacje jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., w celu oceny przez STECF. Wyłączenia te należy zatem stosować tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r.

(37) Aby zapewnić wiarygodne szacowanie poziomów odrzutów na potrzeby ustalania całkowitych dopuszczalnych połowów, państwa członkowskie powinny – w przypadkach gdy wyłączenie *de minimis* jest oparte na ekstrapolacji w sytuacji ograniczonej liczby danych i częściowych informacji na temat flot – zapewnić przekazywanie dokładnych i możliwych do sprawdzenia danych dotyczących całej floty objętej tym wyłączeniem.

(38) Środki zaproponowane w nowej wspólnej rekomendacji są zgodne z art. 15 ust. 4, art. 15 ust. 5 lit. c) i art. 18 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 oraz z rozporządzeniem (UE) 2018/973, w szczególności z jego art. 11, a zatem mogą zostać objęte niniejszym rozporządzeniem.

(39) Zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/973 Komisji powierzono, na okres pięciu lat od dnia 5 sierpnia 2018 r., uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych dotyczących obowiązku wyładunku. W drugim roku stosowania tego rozporządzenia należy zatem dokonać przeglądu wpływu wyłączeń z uwagi na przeżywalność i wyłączeń *de minimis* z obowiązku wyładunku.

(40) Należy uchylić rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/2035 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.

(41) W związku z tym, że środki określone w niniejszym rozporządzeniu mają bezpośredni wpływ na planowanie okresu połowu statków unijnych oraz na powiązaną działalność gospodarczą, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie natychmiast po jego opublikowaniu. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie od dnia 1 stycznia 2020 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Realizacja obowiązku wyładunku

Na wodach Unii Morza Północnego (rejony ICES 2a, 3a i podobszar ICES 4) obowiązek wyładunku, o którym mowa w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów dennych, które podlegają limitom połowowym zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w okresie 2020–2021.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

1) „panel Seltra" oznacza urządzenie zapewniające selektywność, które:

— składa się z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 270 mm (oczko romboidalne), umieszczonego w czteropanelowym oknie i o krawędzi zamontowanej w porządku: trzy oczka o rozmiarze 90 mm na jedno oczko w rozmiarze 270 mm, lub z górnego płatu o rozmiarze oczek sieci co najmniej 140 mm (oczko kwadratowe),

— ma długość co najmniej 3 metrów,

— umieszczone jest nie więcej niż 4 metry od sznurówki, oraz

— odpowiada całej szerokości górnego płata włoka (tj. od krawędzi do obrębu tkaniny sieciowej);

2) „kratownica sieciowa »NetGrid«" oznacza urządzenie zapewniające selektywność składające się z czteropanelowego okna umieszczonego w dwupanelowym włoku wyposażonym w pochyloną tkaninę sieciową o oczkach romboidalnych o rozmiarze oczek sieci co najmniej 200 mm, prowadzącego do otworu wyjściowego w górnej części włoka;

3) „panel flamandzki" oznacza ostatnią część tkaniny sieciowej włoka rozprzowego, której:

— tył jest bezpośrednio przyczepiony do worka włoka,

— górne i dolne części są wykonane z tkaniny sieciowej o rozmiarze oczka co najmniej 120 mm, mierzonego między węzłami,

— długość po rozciągnięciu wynosi co najmniej 3 m;

4) „panel uwalniania zanieczyszczeń dennych" oznacza panel o większym rozmiarze oczek lub o kwadratowych oczkach, zamontowany do dolnej części włoka, zwykle włoka rozprzowego, w celu usunięcia wszelkiego materiału bentosowego i zanieczyszczeń dna morskiego, zanim przedostaną się one do worka włoka;

5) „SepNep" oznacza włok rozpornicowy, który:

— jest zbudowany z sieci o rozmiarze oczek sieci 80 do 99 + ≥ 100 mm,

— jest wyposażony w wiele worków włoka o rozmiarze oczek wynoszącym co najmniej od 80 do 120 mm, przytwierdzonych do jednego przedłużenia, przy czym górny worek włoka zbudowany jest z sieci o rozmiarze oczek co najmniej 120 mm i wyposażony w panel separacyjny o maksymalnym rozmiarze oczek 105 mm, oraz

— może być ponadto wyposażony w opcjonalną kratownicę selekcjonującą o rozstawie prętów wynoszącym co najmniej 17 mm, pod warunkiem że jest ona zbudowana w taki sposób, że umożliwia ucieczkę małym homarcom.

Artykuł 3

Wyłączenia z uwagi na przeżywalność dotyczące homarca

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do następujących rodzajów połowów homarca *(Nephrops norvegicus)* w wodach Unii Morza Północnego (rejony ICES 2a i 3a oraz podobszar ICES 4):

a) połowów koszami (FPO ([28]));

b) połowów przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, TBN) wyposażonych w:

   1) worek o wielkości ponad 80 mm; lub

   2) worek o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażony w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 35 mm; lub

   3) worek o wielkości co najmniej 35 mm, wyposażony w kratownicę sortującą według gatunków o rozstawie prętów maksymalnie 19 mm.

2. Odrzut homarca złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na uwalnianiu go w całości, natychmiast i w obszarze, w którym został złowiony.

([28]) Kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu odnoszą się do kodów określonych w załączniku XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ustanawiającego szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa. W odniesieniu do statków, których długość całkowita jest mniejsza niż 10 metrów, kody narzędzi połowowych stosowane w niniejszym rozporządzeniu określone są w klasyfikacji narzędzi połowowych FAO.

3. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1 lit. b). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

Artykuł 4

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące soli

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie w wodach Unii rejonu ICES 4c w obrębie sześciu mil morskich od linii brzegu, lecz poza określonymi obszarami dojrzewania narybku, do połowów soli (*Solea solea*) o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włoków rozpornicowych (OTB) o rozmiarze oczek sieci worka włoka wynoszącym 80–99 mm.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie wyłącznie do statków o długości maksymalnej do 10 metrów i o maksymalnej mocy silnika do 221 kW, podczas połowów na wodach o głębokości co najwyżej 30 m oraz przy zaciągach trwających nie dłużej niż półtorej godziny.

3. Odrzut soli złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 5

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące przyłowów gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 3a i podobszaru ICES 4 do połowów wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym w połowach przy użyciu koszy i żaków (FPO, FYK).

2. Odrzut ryb złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu poniżej powierzchni morza.

Artykuł 6

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące połowów i przyłowów gładzicy

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 3a oraz podobszaru ICES 4 do:

a) gładzicy (*Pleuronectes platessa*) złowionej przy użyciu sieci (GNS, GTR, GTN, GEN);

b) gładzicy złowionej przy użyciu niewodów duńskich;

c) gładzicy złowionej przy użyciu włoków dennych (OTB, PTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm w trakcie połowów płastugokształtnych lub ryb dorszokształtnych.

2. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do:

a) gładzicy złowionej przy użyciu włoków (OTB, PTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 90–99 mm, wyposażonych w panel Seltra, podczas połowów ukierunkowanych na ryby płastugokształtne lub dorszokształtne w wodach Unii w rejonie ICES 3a,;

b) gładzicy złowionej przy użyciu włoków (OTB, PTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 80–99 mm w trakcie połowów ukierunkowanych na ryby płastugokształtne lub dorszokształtne w wodach Unii podobszaru ICES 4.

3. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

4. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1 lit. c), stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1 lit. c). Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

Artykuł 7

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii rejonu ICES 2a i podobszaru ICES 4 oraz do połowów gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, dokonanych przy użyciu włoków rozprzowych o rozmiarze oczek sieci wynoszącym 80–119 mm (BT2), jeżeli gładzica złowiona jest:

a) przy użyciu narzędzi wyposażonych w linę separatora kamieni lub panel uwalniania zanieczyszczeń dennych (BRP) i w ramach połowów dokonywanych przez statki o mocy silnika powyżej 221 kW, lub

b) przez statki państw członkowskich wdrażające plan działania dotyczący w pełni udokumentowanych połowów.

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie również do połowów płastugokształtnych dokonywanych przy użyciu włoków rozprzowych (BT2) oraz przez statki o mocy silnika nieprzekraczającej 221 kW lub o całkowitej długości do 24 m, które są przeznaczone do połowów w strefie dwunastu mil, jeżeli średni czas trałowania jest krótszy niż dziewięćdziesiąt minut.

3. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają co roku, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja, dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1 i 2. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 31 lipca.

4. Odrzut gładzicy złowionej w przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, polega na jej natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 8

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dla turbota

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie na wodach Unii podobszaru ICES 4 do połowów turbota *(Scophthalmus maximus)* włokami dennymi o rozmiarze oczek worka włoka wynoszącym 80 mm (TBB).

2. Wyłączenie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

3. Odrzut turbota złowionego w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na jego natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 9

Wyłączenie z uwagi na przeżywalność dotyczące rajowatych

1. Wyłączenie z uwagi na przeżywalność, o którym mowa w art. 15 ust. 4 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1380/2013, ma zastosowanie do połowów rajowatych przy użyciu wszystkich narzędzi połowowych w wodach Unii Morza Północnego (rejony ICES 2a i 3a oraz podobszar ICES 4).

2. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przedstawiają co roku, jak najszybciej, ale nie później niż do dnia 1 maja, dodatkowe informacje naukowe uzasadniające wyłączenie określone w ust. 1. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe co roku do dnia 31 lipca.

3. Odrzut rajowatych złowionych w przypadkach, o których mowa w ust. 1, polega na ich natychmiastowym uwolnieniu.

Artykuł 10

Wyłączenia *de minimis*

Na zasadzie odstępstwa od art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1380/2013 można odrzucać następujące ilości na podstawie art. 15 ust. 4 lit. c) wymienionego rozporządzenia:

a) w połowach soli przez statki stosujące drygawice i sieci skrzelowe (GN, GNS, GND, GNC, GTN, GTR, GEN, GNF) w wodach Unii rejonu ICES 2a i 3a oraz podobszaru ICES 4:

ilość soli o wielkości poniżej i powyżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza łącznie 3 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;

b) w połowach soli przez statki stosujące włoki rozprzowe (TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm i wyposażone w panel flamandzki, w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilości soli poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, które nie przekraczają łącznie 5 % całkowitych rocznych połowów tego gatunku;

c) w połowach homarca przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, TBN) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 70 mm, wyposażone w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 35 mm, w wodach Unii rejonu ICES 3a:

łączną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 4 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka i krewetki północnej, dorsza atlantyckiego, czarniaka i morszczuka europejskiego;

d) w połowach krewetki północnej przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 35 mm, wyposażone w kratownicę sortującą według gatunków, o rozstawie prętów wynoszącym maksymalnie 19 mm, oraz z niezablokowanym otworem wylotowym dla ryb, w wodach Unii rejonu ICES 3a:

łączną ilość soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, gładzicy, czarniaka, śledzia atlantyckiego, okowiela, argentyny wielkiej i błękitka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 5 % całkowitych rocznych połowów homarca, soli, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, czarniaka, gładzicy, krewetki północnej, morszczuka europejskiego, okowiela, argentyny wielkiej, śledzia atlantyckiego i błękitka;

e) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne lub niewody (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm (TR2), w wodach Unii rejonu ICES 4c:

łączną ilość witlinka i dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość w 2020 i 2021 r. nie przekracza 5 % całkowitych rocznych połowów witlinka i dorsza atlantyckiego; maksymalna ilość dorsza atlantyckiego, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

f) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki denne lub niewody (OTB, OTT, SDN, SSC) o rozmiarze oczek sieci 70–99 mm (TR2), w wodach Unii rejonów ICES 4a i 4b:

łączną ilość witlinka i dorsza atlantyckiego (*Gadus morhua*) o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość w 2020 r. nie przekracza 6 % całkowitych rocznych połowów witlinka i dorsza atlantyckiego; maksymalna ilość dorsza atlantyckiego, która może zostać odrzucona, jest ograniczona do 2 % tych całkowitych rocznych połowów;

wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej literze stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. STECF ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.;

g) w połowach prowadzonych przez statki stosujące włoki denne (OTB, OTT, TBN, PTB) o rozmiarze oczek sieci 90–119 mm, wyposażone w panel Seltra, lub włoki denne (OTB, OTT, TBN, PTB) o rozmiarze oczek sieci wynoszącym co najmniej 120 mm, w wodach Unii rejonu ICES 3a:

ilość witlinka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony wynoszącą maksymalnie 2 % całkowitych rocznych połowów homarca, dorsza atlantyckiego, plamiaka, witlinka, czarniaka, soli, gładzicy i morszczuka europejskiego;

h) w połowach wielogatunkowych dennych prowadzonych przez statki stosujące włoki rozprzowe o rozmiarze oczek sieci 80–119 mm w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość witlinka o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 2 % całkowitych rocznych połowów gładzicy i soli;

wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej literze stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. STECF ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.;

i) w połowach homarca dokonywanych przez statki stosujące włoki denne o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm i wyposażone w SepNep, w wodach Unii podobszaru ICES 4:

ilość gładzicy o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów czarniaka, gładzicy, plamiaka, witlinka, dorsza atlantyckiego, krewetki północnej, soli i homarca;

j) w połowach garneli przez statki używające włoków rozprzowych w wodach Unii rejonów ICES 4b i 4c:

ilość wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym, która w 2020 r. nie przekracza 7 %, a w 2021 r. – 6 % całkowitych rocznych połowów wszystkich gatunków podlegających limitom połowowym obowiązującym w tych rodzajach połowów;

k) w połowach wielogatunkowych dennych przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm (TR2, BT2) w podobszarze ICES 4:

ilość ostroboka (*Trachurus spp.*), która w 2020 r. nie przekracza 7 % oraz w 2021 r. 6 % całkowitych rocznych połowów ostroboka dokonanych w tych połowach;

wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej literze stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. Komitet Naukowo-Techniczny i Ekonomiczny ds. Rybołówstwa (STECF) ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.;

l) w połowach wielogatunkowych dennych przy użyciu włoków dennych (OTB, OTT, PTB, TBB) o rozmiarze oczek sieci 80–99 mm w podobszarze ICES 4:

ilość makreli (*Scomber scombrus*), która w 2020 r. nie przekracza 7 % oraz w 2021 r. 6 % całkowitych rocznych połowów makreli dokonanych w tych połowach;

wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej literze stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. STECF ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.;

m) w połowach wielogatunkowych dennych włokami (OTB, OTM, OTT, PTB, PTM, SDN, SPR, SSC, TB, TBN) o rozmiarze oczek powyżej 80 mm w rejonie ICES 3a i podobszarze ICES 4 oraz w połowach krewetki północnej prowadzonych przy użyciu narzędzi z kratownicą sortującą o maksymalnym rozstawie prętów wynoszącym 19 mm lub równoważnego urządzenia zapewniającego selektywność i urządzenia do zatrzymywania ryb o rozmiarze oczek powyżej 35 mm w rejonie ICES 3a i powyżej 32 mm w podobszarze ICES 4:

łączną ilość szprota, dobijaka, okowiela i błękitka, która nie przekracza 1 % całkowitych rocznych połowów wielogatunkowych dennych oraz połowów krewetki północnej;

wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej literze stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. STECF ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.;

n) w odniesieniu do połowów dennych morszczuka przez statki używające takli (LLS) w podobszarze ICES 4:

ilość molwy *(Molva molva)* o wielkości poniżej minimalnego rozmiaru odniesienia do celów ochrony, która to ilość nie przekracza 3 % całkowitych rocznych połowów molwy w tych połowach dennych;

wyłączenie *de minimis* określone w niniejszej literze stosuje się tymczasowo do dnia 31 grudnia 2020 r. Państwa członkowskie mające bezpośredni interes w zarządzaniu przekazują jak najszybciej, a w każdym razie nie później niż do dnia 1 maja 2020 r., dodatkowe informacje naukowe uzasadniające to wyłączenie. STECF ocenia dostarczone informacje naukowe do dnia 31 lipca 2020 r.

Artykuł 11

Szczegółowe środki techniczne w cieśninie Skagerrak

1. W cieśninie Skagerrak zabrania się posiadania na statku lub używania jakiegokolwiek włoka, niewodu duńskiego, włoka rozprzowego lub podobnej sieci ciągnionej o rozmiarze oczek mniejszym niż 120 mm.

2. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 1 można stosować następujące włoki:

a) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 90 mm, pod warunkiem że są one wyposażone w panel Seltra lub kratownicę sortującą, w której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;

b) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 70 mm (oczko kwadratowe), wyposażone w kratownicę sortującą, w której rozstaw prętów nie przekracza 35 mm;

c) włoki o minimalnym rozmiarze oczek mniejszym niż 70 mm przy połowach gatunków pelagicznych lub przemysłowych, pod warunkiem że połowy zawierają więcej niż 80 % co najmniej jednego gatunku pelagicznego lub przemysłowego;

d) włoki z workiem włoka o rozmiarze oczek co najmniej 35 mm przy połowach krewetki północnej, pod warunkiem że włok jest wyposażony w kratownicę sortującą o maksymalnym rozstawie prętów 19 mm.

3. Podczas połowów krewetki północnej zgodnie z ust. 2 lit. d) można stosować urządzenie do zatrzymywania ryb, jeżeli przyłowy można pokryć odpowiednimi uprawnieniami do połowów i jeżeli urządzenie do zatrzymywania ryb:

a) jest skonstruowane tak, że minimalny rozmiar oczek kwadratowych górnego płata wynosi 120 mm;

b) ma długość co najmniej 3 metrów; oraz

c) ma szerokość równą co najmniej szerokości kratownicy sortującej.

Artykuł 12

SepNep

Zezwala się na stosowanie sieci SepNep.

Artykuł 13

Uchylenie

Rozporządzenie delegowane (UE) 2018/2035 traci moc.

Artykuł 14

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 października 2019 r.

W imieniu Komisji
Przewodniczący
Jean-Claude JUNCKER